

Arrest

nr. van 185 418 van 17 april 2017
in de zaak X RvV / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 16 april 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot heropsluiting van 11 april 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TUNCER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij werd op 30 maart 2017 een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven met vasthouding met het oog op terugleiding (bijlage 13 *septies*). Sindsdien zit verzoekende partij opgesloten met het oog op haar verwijdering uit het Rijk. Op 30 maart 2017 werd verzoekende partij ook een inreisverbod betekend.

1.2. Op 11 april 2017 werd een eerste repatriëringspoging georganiseerd. Wegens verzet van verzoekende partij mislukte deze repatriëringspoging en werd haar op 11 april 2017 een beslissing tot heropsluiting betekend, dit met het oog op een nieuwe repatriëring. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

**“RÉQUISITOIRE DE RÉÉCROU
VORDERING TOT HEROPSLUITING**

Bruxelles, le

Brussel, 11 april 2017

Nous, Koen Van den Houte, attaché, délégué du Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, prescrivons au Commandant du Détachement de Sécurité de l'aéroport national de Zaventem et au Responsable du centre fermé de Merksplas de faire écrouer à la disposition de l'Office des Etrangers le nommé C., S. (...), né à Yildizeli le 01.09.1992, nationalité : Turquie au centre fermé de Merksplas en vue de sa remise à la frontière de Turquie en application de l'article 27, § 3, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Wij, Koen Van den Houte, attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie gelasten de Commandant van het Veiligheidsdetachement van de Nationale luchthaven Zaventem en de Verantwoordelijke van het gesloten centrum van Merksplas de genaamde C., S. (...), geboren te Yildizeli op 01.09.1992, nationaliteit: Turkije ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te doen opsluiten in het gesloten centrum van Merksplas om naar de grens van Turkije te worden geleid in toepassing van artikel 27 § 3, van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

MOTIF(S) :

REDEN(EN) :

0 - article 27 § 1er : n'a pas donné suite à l'ordre de quitter le territoire du 30.03.2017 notifié le 30.03.2017.

0 - artikel 27 § 1: heeft geen gevolg gegeven aan een bevel om het grondgebied te verlaten van 30.03.2017 betekend op 30.03.2017.

Le nouvel écrou sur base de l'art 27 est justifié car bien que déjà écroué, l'intéressé a refusé de donner suite à l'ordre de quitter le territoire. En effet, l'intéressé a empêché la poursuite de l'exécution de la mesure d'éloignement organisée le 11.04.2017 à 11.20 h.

De nieuwe opsluiting op basis van artikel 27 is gelegitimeerd, gezien betrokkene reeds opgesloten was en geweigerd heeft gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Hierdoor verhinderde hij de verdere uitvoering van de verwijderingmaatregel, georganiseerd op 11.04.2017 om 11.20 u.

Le 30.03.2017 l'intéressé a fait l'objet d'une interdiction d'entrée qui lui a été notifiée le 30.03.2017 d'une durée de trois ans, celle-ci expirant le 29.03.2020.

Op 30.03.2017 maakte betrokkene het voorwerp uit van een inreisverbod hem betekend op 30.03.2017 opgelegd voor drie jaar, vervallend op 29.03.2020.”

1.3. Op 17 april 2017 om 11u20 is een nieuwe repatriëring van verzoekende partij gepland.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen de exceptie van onontvankelijkheid op nu de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd is om kennis te nemen van de vordering die gericht is tegen de beslissing tot heropsluiting van 11 april 2017.

2.2. Artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7, 8bis, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1, tweede lid, en § 3, vierde lid, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, en 74/6 kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in deze dan ook onbevoegd nu de vordering gericht is tegen een beslissing tot heropsluiting genomen op grond van artikel 27 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog meent dat haar tezamen met deze beslissing tot heropsluiting een bevel om het grondgebied te verlaten betekend werd, kan zij niet worden gevolgd.

Immers wordt in de beslissing tot heropsluiting uitdrukkelijk gewezen op het feit dat verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 maart 2017 en dat haar daarom conform artikel 27, § 1 van de Vreemdelingenwet een beslissing tot heropsluiting wordt betekend. Evenmin werd verzoekende partij op 11 april 2017 een inreisverbod betekend nu in de beslissing tot heropsluiting enkel gewezen wordt op het feit dat verzoekende partij op 30 maart 2017 een inreisverbod heeft betekend gekregen.

De Raad wijst er ten overvloede op dat uit de gegevens zoals die voorliggen aan de Raad blijkt dat verzoekende partij al sedert 30 maart 2017 van haar vrijheid beroofd is ingevolge een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding te dien einde. In plaats van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid binnen de gestelde beroepstermijn in te dienen tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 maart 2017, heeft verzoekende partij ervoor geopteerd om louter een annulatieberoep tegen voormelde beslissing in te dienen op 11 april 2017 en een manifest onontvankelijke vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen tegen de beslissing tot heropsluiting van 11 april 2017 na een mislukte repatriëringspoging, dit terwijl zij wist dat – omwille van haar vrijheidsberoving – een verwijdering nakend was en het haar toekwam alert en diligent op te treden vanaf 30 maart 2017 via een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid binnen de daartoe voorziene termijn tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 maart 2017, hetgeen zij evenwel nagelaten heeft te doen. Meer nog, verzoekende partij heeft gewacht tot de avond voor de geplande repatriëring om een manifest onontvankelijke vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen tegen een beslissing waarvoor de Raad niet bevoegd is. Ter terechtzitting tracht de advocaat van de verzoekende partij deze handelswijze te verklaren door te stellen dat een beslissing tot heropsluiting werd genomen waardoor de procedure bij de raadkamer tegen de eerdere vrijheidsberoving zonder voorwerp werd en verzoekende partij graag haar zaak behandeld zou zien. Dit kan evenwel niet als verantwoording aanvaard worden om een manifest onontvankelijke vordering bij de Raad in te dienen, en dit dan nog de avond voor de repatriëring terwijl de advocaat reeds op 12 april 2017 in kennis was van de vordering tot heropsluiting. De Raad kan zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat het enige doel van verzoekende partij met onderhavige vordering erin bestond de geplande repatriëring te verhinderen en dit aldus getuigt van een dilatoire houding.

Het beroep is manifest onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend zeventien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

S. DE MUYLDER